

schung etwa hundert Jahren zurück. Während der Zeit gab es aber keine starke Konzeption der Transkription der griechischen Namen. Verschiedene Transkriptionen können man bei zwei Autoren aus derselben Zeit finden, bei zwei Autoren aus verschiedenen Zeiten, bei einem Autor aus verschiedenen Zeiten, bei einem Autor in zwei Werken aus derselben Zeit, sogar auch bei einem Autor in derselben Übersetzung. Die Doppelformen bestehen im phonologischen sowie auch im morphologischen Niveau. Eine grosse Buntheit findet man besonders bei der Transkription der Völker und Einwohnernamen, sowie auch bei den Adjektiven, die daraus herausgeführt sind. Einige Transkriptionen können man durch den Einfluss der Prosodie erklären, besonders bei den Autoren, die im Meter des Originaltextes übersetzen. Ausserdem würden eine besondere Analyse und Feststellung der Norm die Namen aus den griechischen Dialekten verlangen, sowie auch die erheblich adaptierten griechischen Namen in der lateinischen Sprache.

DISKUSIJA u vezi referata D. Salopeka o transkripciji...

E. Sedaj: Mislim da se problem transkripcije grčkih i latinskih imena može postaviti na jugoslovenskom nivou, jer se ta nejednacenost susreće skoro na svim izdanjima grčko-rimskih klasika. Taj problem imamo i mi koji pišemo i prevodimo na albanski jezik. Međutim, rešavanje ovog problema ne možemo slediti na isti način ne samo zbog mnogih i različitih jezika koje imamo, nego i zbog različitih kulturnih i literarnih tradicija u Jugoslaviji.

Iako se referent uglavnom bazira na grčkim primerima, mislim da su latinski modeli važniji, jer su često grčka imena prodirala i prodiru u latiniziranoj formi, odnosno preko rimskih autora. Upravo na toj platformi trebalo bi jasno uočiti ono što je već stabilizovano literarnom tradicijom, kao na primer, Cezar, Ciceron, Eshil i t.d., a ono ostalo transkribovati pridržavajući se pravila klasičnog izgovora. Mislim da se ovaj princip ne udaljava od postojećih pravopisa, koji teže ka tome da se grčka i rimska (launska) imena i izvedenice trebaju transkribovati bazirajući se na zakone fonetike ovih jezika.

ДИСКУСИЈА ВО ВРСКА СО РЕФЕРАТОТ НА Д. Салопек

П. Хр. Илиевски: Проблемот што го покренува колегата Салопек е мошне важен и заслужува да му се посвети повеќе внимание и време. И кај нас во Македонија се забележува голема разновидност во транскрипцијата на грчките имиња. Во зависност од изворот од кој се преведува, имињата се менуваат до непознаватливост. Така во еден превод од француски на македонски **Наусикаа** стана **Насике**, а **Одисеј** — **Улис**. Слични примери има многу. Тие зборуваат за ниското ниво на класичната култура кај нас. Целта на нашиот сојуз и на овие наши научни собири е да најдеме начин како да се подигне нивото на класичната култура во Југославија. Но тоа не зависи само од нас, ниту тоа може да стане преку ноќ. Сме наследиле нееднаква класична традиција во разните делови од нашата земја. И тоа внесува шаренило и нееднаквост. Она што сме должни веднаш да го спроведуваме е сите да преминеме на класичниот изговор на грчкиот и латинскиот. Тоа е всушност и меѓународна препорака од **ФИЕС**, зашто таква неједнаквеност има и надвор од Југославија. Транскрипцијата на имињата е предмет на правописот, а бидејќи кај нас правописот е фонетски, транскрипцијата на имињата е во тесна врска со изговорот, сообразен според духот на јазикот. Ако во наставата сите ние доследно го воведуваме класичниот изговор на грчкиот и латинскиот, се надевам дека за неколку генерации ќе се намали разновидноста во транскрипцијата на имињата и ќе придонесе за нашето зближување.